

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1974-1975

31 OKTOBER 1974.

Voorstel van wet tot bescherming van sommige jonge dieren en tot verdediging van hun kopers.

(Ingediend door de heer Guillaume c.s.).

TOELICHTING

Een groeiend aantal mensen wordt het slachtoffer van fokkers of handelaars die niet schromen zieke honden en katten te koop aan te bieden.

Afgezien nog van een zeker besmettingsgevaar, komt het voor dat de koper van een dier, waarvoor hij een zeer hoge prijs heeft moeten neertellen, na korte tijd de onprettige verrassing beleeft zijn metgezel, ondanks een goede verzorging, te zien sterven.

Als doodsoorzaak vindt de dierenarts dan bij de kat een infectieuze leucopenie, en bij de hond de ziekte van Carré, een wormenanemie of een besmettelijke hepatitis. Deze ziekten heersen vooral in slecht onderhouden fokkerijen of kennels.

Aangezien de vaccinatie eerst rond de leeftijd van drie maanden kan plaatshebben en niet verplicht gesteld is, verkopen sommige handelaars jonge honden die nauwelijks gespeend zijn en laten de kopers in de waan dat de dieren gevaccineerd zijn hoewel deze meestal niet eens de tijdelijke bescherming van een serum hebben gekregen.

De ernstige fokkers, die de voorschriften van de hondenverenigingen naleven, en de « knoeiers » kunnen alleen onderscheiden worden op grond van regels waarbij de koper een waarborg zou worden gegeven. Vaccinatie moet dus verplicht worden gesteld en het attest door de verkoper afgegeven. In sommige gevallen wordt een serum, in onvoldoende

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1974-1975

31 OCTOBRE 1974.

Proposition de loi tendant à protéger certains jeunes animaux et à défendre leurs acheteurs.

(Déposée par M. Guillaume et consorts).

DEVELOPPÉMENTS

Bon nombre de personnes sont de plus en plus victimes d'éleveurs ou de marchands peu scrupuleux qui mettent en vente des chiens et des chats malades.

En dehors de certains dangers de contagion, il arrive que peu de temps après l'acquisition, à des prix souvent élevés, l'acquéreur a la douloureuse surprise de voir, malgré les soins apportés, mourir le compagnon qu'il s'était choisi.

Le vétérinaire découvre généralement que le chat est mort de leucopénie infectieuse tandis que le chien a succombé à la maladie de Carré, à une anémie vermineuse ou à une hépatite contagieuse, maladies qui sévissent particulièrement dans les élevages ou dans les chenils de vente mal tenus.

Etant donné que la vaccination, non obligatoire à l'heure actuelle, ne peut se faire que vers l'âge de trois mois, certains marchands vendent des chiots à peine sevrés, faisant croire qu'ils sont vaccinés, alors que le plus souvent ils n'ont même pas reçu la protection temporaire que constitue un sérum.

On ne peut faire une distinction entre les éleveurs sérieux qui respectent les règles édictées par les clubs canins et les éleveurs ou vendeurs « marrons », qu'en fixant des règles assurant une garantie à l'acquéreur. La vaccination doit donc être rendue obligatoire, le certificat délivré par le vendeur. Dans certains cas, un sérum est inoculé par le vendeur lui-

dosis, door de verkoper zelf toegediend, wat kennelijk een onwettige uitoefening is van de diergeneeskunde.

Een gemakkelijke identificatie van honden zou een doeltreffender controle mogelijk maken op de fokkerijen, de winkels evenals op de markten waar honden te vinden zijn waarvan de herkomst niet bekend is. Als de herkomst van een verloren dier bekend is, kan ook de eigenaar worden teruggevonden. De identificatie van dieren is slechts mogelijk door tatoeëring, wat volkomen pijnloos is. Dan zouden ook straffen kunnen worden gesteld op het achterlaten van dieren, wat steeds vaker voorkomt bij het begin van de vakantie, en op de handel in gestolen honden, die worden verkocht aan kennels van verdacht allooi, aan particulieren en zelfs aan laboratoria.

Ten slotte zou de overheid niet langer elk jaar belastingpenningen behoeven uit te reiken.

Deze nadere bescherming van huisdieren en hun vrienden zal een eind maken aan de vele schandalen die geregeld aan de kaak worden gesteld door de verenigingen voor dierenbescherming en waarvan huisdieren en hun eigenaars al te vaak het slachtoffer worden.

**

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1.

Bij iedere verkoop of overdracht van honden of katten moet worden afgegeven een niet verlopen bewijs van vaccinatie, voor honden tegen de ziekte van Carré en besmettelijke hepatitis en voor katten tegen infectieuze leucopenie.

Voor honden van minder dan drie maanden oud mag evenwel een bewijs van seruminspuiting worden afgegeven, voor zover de immuniteitsperiode niet verlopen is.

Dit bewijs moet aan de koper worden afgegeven bij de verkoop.

ART. 2.

De verkoop is van rechtswege nietig indien de hond, binnen vijftien vrije dagen na de inbezitneming, is aangetast door de ziekte van Carré of zeer vermoedelijk aan een besmettelijke hepatitis lijdt en indien de kat is aangetast door leucopenie.

ART. 3.

Geen hond of kat mag worden ingevoerd, indien niet is voldaan aan de voorwaarden van vaccinatie of seruminspuiting gesteld in artikel 1.

même, à des doses inefficaces, ce qui constitue manifestement un exercice illégal de la médecine vétérinaire.

L'identification aisée des chiens assurerait un contrôle plus efficace des élevages, des magasins de vente ainsi que des différents marchés où on trouve des chiens dont on ignore la provenance. La possibilité de connaître l'origine de l'animal permettrait l'identification du propriétaire en cas de perte. Cette identification n'est possible que par un tatouage parfaitement indolore. Elle assurerait d'autre part la répression des actes d'abandon qui sont de plus en plus fréquents à la veille des départs en vacances, ainsi que le trafic organisé par des voleurs de chiens qui les revendent dans des chenils borgnes, chez des particuliers, parfois dans des laboratoires.

Enfin, ce procédé supprimerait pour les pouvoirs publics la délivrance de médailles attestant du paiement de la taxe chaque année.

Cette protection supplémentaire des animaux familiers et de leurs amis mettrait fin à de multiples scandales régulièrement dénoncés par les sociétés protectrices des animaux et dont sont depuis trop souvent victimes, bêtes et gens de bonne compagnie.

E. GUILLAUME.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er.

Toute vente ou cession de chiens ou de chats doit être assortie d'un certificat de vaccination non périmé, contre la maladie de Carré et l'hépatite infectieuse pour les chiens, contre la leucopénie infectieuse pour les chats.

Pour les chiens de moins de trois mois, il est cependant permis de délivrer un certificat de sérumisation, pour peu que la période pendant laquelle l'immunité est ainsi conférée ne soit pas écoulée.

Ce certificat doit être remis à l'acheteur au moment de la vente.

ART. 2.

Elle est nulle de plein droit si, dans les quinze jours francs qui suivent la prise de possession, le chien est atteint de la maladie de Carré ou s'il existe de fortes suspicions d'hépatite infectieuse, et si le chat est atteint de leucopénie.

ART. 3.

Aucun chien ou chat ne peut être importé s'il ne satisfait aux conditions de vaccination ou de sérumisation énoncées à l'article 1.

ART. 4.

Te rekenen van een tijdstip, bij koninklijk besluit te bepalen, moeten de honden die worden verkocht door fokkers, wederverkopers en particulieren, worden getatoeëerd met het oog op hun identificatie.

De honden waarop het vorige lid niet van toepassing is, kunnen eveneens door tatoeëring worden geïdentificeerd op verzoek van hun eigenaar.

Deze identificaties worden gecentraliseerd door de diensten van het Ministerie van Landbouw of door een Federatie van verenigingen voor dierenbescherming, erkend door het Ministerie.

ART. 5.

De inrichtingen die gespecialiseerd zijn in de verzorging, het vervoer of de verkoop van honden, katten en andere dieren staan onder toezicht van de diergeneeskundige diensten. Op grond van het verslag van deze diensten kunnen de gezagsorganen belast met de plaatselijke politie maatregelen voorschrijven om de oorzaken van het gebrek aan hygiëne te doen ophouden, verbod opleggen om dieren te verkopen en de tijdelijke of definitieve sluiting van die inrichtingen gelasten.

ART. 4.

A compter d'une date à fixer par arrêté royal, les chiens vendus par des éleveurs, des revendeurs, des particuliers seront obligatoirement tatoués en vue de leur identification.

Les chiens non visés à l'alinéa ci-dessus pourront également être identifiés par tatouage à la demande de leur propriétaire.

Ces identifications seront centralisées par les services du Ministère de l'Agriculture ou par une Fédération de sociétés protectrices des animaux agréée par le Ministère.

ART. 5.

Les établissements spécialisés dans le toilettage, le transit, la vente de chiens, de chats et de tous autres animaux, sont placés sous la surveillance des services vétérinaires. Sur rapport de ces derniers, les autorités chargées de la police locale peuvent décider des mesures tendant à faire cesser toutes causes d'insalubrité et prononcer l'interdiction de cession d'animaux ainsi que la fermeture temporaire ou définitive de ces établissements.

E. GUILLAUME.

F. LASSANCE-HERMANT.

B.-J. RISOPOULOS.